

Dosarul nr. 2ra-716/19

prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud. L. Roic-Botezatu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Svetlana Filincova
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Popovici Gheorghe,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Bunduche Vasile împotriva lui Popovici Gheorghe cu privire la încasarea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Popovici Gheorghe și a fost menținută hotărârea din 18 iulie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central,

constată:

La data de 05 iunie 2017 Bunduche Vasile a depus cerere de chemare în judecată, concretizată pe parcursul examinării cauzei împotriva lui Popovici Gheorghe cu privire la încasarea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, Popovici Gheorghe, la data de 25 decembrie 2010 în timp ce se deplasa cu automobilul, l-a tamponat pe Bunduche Vasile, care în acel moment plasa pe traseu triunghiul de avertizare, din motiv că în acel loc cu puțin timp în urmă a mai fost tamponat un vehicul.

A menționat reclamantul că, prin sentința din 26 decembrie 2013 a Judecătoriei Ialoveni, Popovici Gheorghe a fost recunoscut vinovat de săvârșirea faptei infracționale prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod Penal, fiind condamnat la 2 ani de închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani. Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

A afirmat că, prin decizia din 26 februarie 2014 a Curții de Apel Chișinău, apelul depus în numele inculpatului a fost respins ca nefondat. Ulterior, prin decizia Curții Supreme de

Justiție din 04 iunie 2014 a fost declarat inadmisibil recursul ordinar depus în numele lui Popovici Gheorghe.

A susținut că, conform raportului de expertiză medico-legal nr.188/D, s-a constatat că în rezultatul accidentului rutier, i-au fost cauzate leziuni corporale grave, din care considerente a fost internat în spital de nenumărate ori și supus multiplelor intervenții chirurgicale.

A indicat, că din cauza agravării stării sale de sănătate, în urma accidentului rutier, la 26 septembrie 2011 a fost declarat invalid de gradul II cu eliberarea certificatului nr.634454.

În acest sens, a susținut că starea sa generală de sănătate este gravă, din care considerente nu mai poate să activeze ca înainte pentru a avea posibilitatea să-și întrețină familia.

Astfel, după ce a fost accidentat, de aproximativ șapte ani nu a obținut nici un venit iar pentru tratamentul medical a fost nevoit să facă mai multe împrumuturi bănești de la rude și apropiați.

Ulterior, din cauza că starea de sănătate s-a agravat, la 26 aprilie 2016, i-a fost eliberat certificatul de dizabilitate nr.205259.

De asemenea, a menționat că, începând cu luna martie 2016 - face proceduri de dializă de trei ori pe săptămână conform trimerii-extras din 24 martie 2016.

Totodată, a specificat că începând cu perioada când a fost accidentat de pârât și până în prezent, se află la evidența mai multor medici și urmează periodic diferite tratamente medicale de menținere a sănătății sale care sunt costisitoare și nerecuperate benevol de către partea pârâtă.

De asemenea, a comunicat că cheltuielile suportate pentru tratamentele medicale sunt estimate la suma de 56 173,89 de lei.

În drept a invocat reclamantul prevederile art. 1418 alin. (1), 1420 Cod civil și art. 56 Cod de procedură civilă.

A solicitat Bunduche Vasile de a încasa din contul lui Popovici Gheorghe în beneficiul său suma de 56 173 de lei, cu titlu de prejudiciu material, inclusiv suma de 42 757,09 lei cu titlu de cheltuieli pentru tratament, 8 416, 80 de lei cu titlu de cheltuieli pentru transport și 5 000 de lei cu titlu de asistență juridică.

Prin hotărârea din 18 iulie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, acțiunea depusă de către Bunduche Vasile împotriva lui Popovici Gheorghe cu privire la încasarea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată, a fost admisă și s-a încasat din contul lui Popovici Gheorghe în beneficiul lui Bunduche Vasile suma de 42 757,09 lei cu titlu de prejudiciu material, 8 416, 80 de lei cu titlu de cheltuieli pentru transport și 5 000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Prin decizia din 04 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Popovici Gheorghe și a fost menținută hotărârea din 18 iulie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a apreciat și menționat, la caz despre faptul că Popovici Gheorghe în mod indubitabil urmează să-i repare lui Bunduchi Vasile prejudiciul cauzat în urma accidentului rutier.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, prejudiciul solicitat cu titlu de cheltuieli pentru tratament și cheltuieli pentru transport, au fost probate prin ordinele de plată administrate, și s-au dovedit a fi consecință a traumei suportate în accidentul rutier, de comiterea căruia vinovat a fost recunoscut Popovici Gheorghe.

Referitor la argumentele lui Popovici Gheorghe, precum că la caz nu s-a demonstrat necesitatea suportării tuturor cheltuielilor confirmate prin bonurile de plată prezentate și nici a cheltuielilor pentru combustibil și transport, instanța de apel a reținut că acesta este neîntemeiat și declarativ, deoarece în cazul contestării unor probe și argumente, acesta urma să prezinte probe în combaterea celor invocate.

La data de 20 februarie 2019 Popovici Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale.

A menționat că, instanța de apel, eronat a constatat circumstanțele de fapt ale cauzei, ceea ce a generat încălcarea drepturilor sale.

De asemenea, a considerat că, la examinarea cauzei, instanțele au apreciat eronat probele, ceea ce a dus la nesoluționarea fondului cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 04 decembrie 2018.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că la 09 ianuarie 2018 decizia integrală a instanței de apel a fost expediată participanților la proces (f.d. 91, vol. II), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia de către recurent. Astfel, recursul declarat la 20 februarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Popovici Gheorghe nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Popovici Gheorghe, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Popovici Gheorghe ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Popovici Gheorghe se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Svetlana Filincova
Galina Stratulat